

با اجرای طرح راهی به آسمان در آستانه دهه کرامت در مشهد:

زمینه حضور بیش از هزار فرشته زمینی به حرم مطهر
رضوی فراهم شد ...

با استعانت از خداوند متعال و در سایه الطاف حضرت ولیعصر و عنایات ویژه امام رضا (ع) و در راستای اجرای کشوری طرح راهی به آسمان، این طرح در شهریور ماه سال جاری با تحت پوشش قرار دادن بیش از ۱۰۰۰ نفر از کودکان فلج مغزی یا دارای مشکلات شدید حرکتی در استان خراسان رضوی به اجرا در آمد.

حرکت به سوی بسترسازی ورود فرشتگان زمینی خداوند به حریم حرم رضوی ...

حرف از رفتن به یک سفر و آماده شدن برای یک دیدار تکرار نشدنی. نمی دونم از کجا شروع کنم؟ ساک سفر؟ کارت شناسایی ام را بومی دارم و تو آینه کنار تصویرم می گذارم. اما آیا واقعا ما آدمها با همین یک تکه کاغذ شناخته می شویم یا قصد و نیت، نوع عمل و رفتارمان و نقشی که در جامعه برای خدمت به مردم و کاستن از آلام و دردهای آنها داریم به واقع کارت شناسایی ما است؟ اصلا بذارید بگوییم ما کی هستیم. بندگان خدا با دغدغه های زیاد و یک دنیا حاجت که خدا به آنها فرصت داده تا شاید با

خدمتی که در اجرای طرح راهی به آسمان به کودکان معلول شدید حرکتی و خانواده های آنها انجام می دهیم، راههای نادرست را برگردیم و از نوع شروع کنیم. بی شک دعوت به مهمانی شاه توس یکی از همین فرصتهاست... کارت شناسایی رو توی ساک و یاد خدا را که شناسنامه بندگیمونو تأیید می کنه تو صندوقچه قلبمون می گذاریم. اصلاً بدون این شناسنامه تو خونه دوست راهمون نمی دن. یک بار دیگه دستمو تو جیبم می گذارم، پول به اندازه کافی برداشتم؟؟ همه برای رفتن به سفر باید سرمایه ای داشته باشند که خرج کنند اما تو این سفر ما باید خیلی چیزها خرج کنیم تا سرمایه دار زیارت آقا بشیم. از غرور، مهربانی و لبخند گرفته تا قدرت و مقام و ... خلاصه باید از دوست داشتنیهامون بدیم تا رنگ خدایی بگیریم و پسندیده امام بشیم.

برای اینکه دلمان سرمای هوس نخوره، چشمامونو با شوری اشک توسل به حضرت رضا می شوریم و گوشمون را متوجه زمزمه های مهربان فرشته های خدا می کنیم... صدای اذان در راه آهن می پیچد: "حی علی خیرالعمل"، و ما با هدف خدمت به فرشتگان زمینی خداوند، می شتابیم برای کسب خوبیها. بلیطمون را نگاه می کنیم، جواز ورود به

قطاره اما واقعا جواز دعوت به آستان جانان كجاست؟ قطار در حرکت است . این سفر مثل سفرای دیگه به مشهد نیست، همه ما این را حس کرده ایم، حتی آوای تلق تلوق قطار نیز انگار مفهوم دیگری دارد...

ما – تیم اجرایی طرح راهی به آسمان – عازم سفری هستیم که تماماً بوی معنویت می دهد . عازم سفر به سوی کودکان و خانواده هایی هستیم که خدمت به آنها و کاستن کمی از بار سنگین مشکلات آنها در آستانه میلاد امام رضا (ع) و در شهر مقدس مشهد، توفیق بزرگی است. تجربه سفرهای قبلی راهی به آسمان به ما نشان داده ، بیشتر این خانواده ها با مشکلات زیادی روبرو هستند و همین امر باعث شده بیشتر عمرشان در حصار منزل سپری شود و می دانیم در استان خراسان رضوی هم هستند خانواده ها و کودکانی که در همسایگی حرم زندگی می کنند اما به دلیل مشکلات زیادی که در حمل و جابجایی فرزند معلولشان دارند تجربه زیارت امام هشتم شیعیان را نداشته اند ...

آرزوی مشترک همه ما در آستانه سفر به مشهد این است که طرح با موفقیت در استان اجرا شود تا آخر این سفر بتوانیم دلمان را به دل آن کودک معلول معصوم که با کالسکه اهدایی طرح توانسته برای اولین بار زیارت آقا امام رضا (ع) را تجربه کند، گره بزنیم و دستمان را به سوی حرم دراز کنیم و بی هیچ شرمندگی از آقا امام رضا، چشمان شرعی مان را برای بیان حاجت به سوی یار بدوزیم...

- آغاز اجرای طرح :

با کوله باری از خاطره پا به شهر ملکوتی مشهد گذاشتیم . آمار شرکت کنندگان بسیار زیاد بود و همین مسئله بر بار مسئولیت ما به عنوان مجریان طرح راهی به آسمان برای خدمت هرچه بیشتر به این عزیزان می افزود. روزهای پایانی منتهی به طرح روزهای پرکار و سختی بود. بر خلاف برآورد سازمان بهزیستی خراسان رضوی مبنی بر ۷۰۰ معلول واجد شرایط طرح در این استان، ۲۲۰۵ نفر در مدت زمان ده روزه ثبت نام، در سایت مؤسسه ثبت نام نمودند - بیش از ۳ برابر پیش بینی انجام شده - . همین مسئله روزهای کاری سختی را جهت ارزیابی تخصصی این تعداد ثبت نام شده، به وجود آورد. شرایط جسمی ثبت نام شوندگان یکی یکی ارزیابی شد که از میان آنها ۱۷۷۶ نفر بر طبق مشخصاتی که در فرم ثبت نام وارد کرده بودند، واجد شرایط شرکت در طرح شدند. اما این تشخیص، پایان کار نبود چرا که در زمان اجرای طرح تمامی این ۱۷۷۶ نفر از طریق تماس تلفنی مجدداً ارزیابی شدند تا وضعیت حرکتی حقیقی کودک مورد شناسایی قرار گیرد و در وقت و هزینه خانواده ها برای مراجعه غیر ضروری به محل اجرای طرح جلوگیری به عمل آید.

مثل دیگر طرحها، دو روز زودتر از موعد آغاز طرح به محل اجرا رسیدیم تا آنجا را آماده کنیم. طبق روال همیشه، بنرها و پوسترها چسبانده شد، کامیون وسایل اهدایی رسید، اتاقهای ارزیابی آماده و مکان مناسب برای اجرای هر چه بهتر نمایش فیلم آموزشی طرح انتخاب شد. همه چیز برای خدمت به فرشتگان زمینی خداوند آماده بود ...

- مراجعه خانواده ها به محل اجرا :

اولین میهمانان ما از دورترین شهرستان به مشهد یعنی جغتای بودند . به دلیل مسافت دور از شب قبل حرکت کرده بودند تا صبح اول وقت به محل اجرا برسند. چهره های آفتاب سوخته، لباسهای ساده و دستهای پینه بسته شان نشان از زحمت فراوانی بود که برای گذران زندگی شان می کشیدند. صمیمیتی در رفتارشان هویدا بود که برای ما که در شهری مثل تهران زندگی می کردیم، دور از دسترس بود. خیلی وقت بود که با آدمهایی به این سادگی و بی پیرایگی برخورد نداشتیم...

هر خانواده به همراه یک قصه زندگی وارد می شد. قصه هایی به مراتب تلخ و دردناک. این قصه ها صحنه هایی فراموش نشدنی در ذهن ما به یادگار گذاشته است. مثل صحنه مادری که دستپاچه و با صورتی شرمگین، به علت هزینه بالای پوشک، پلاستیک وسایل را جهت پوشک پسر ۱۰ ساله معلولش جمع آوری می کرد یا مادری که به خاطر جابجایی دختر ۱۳ ساله و سنگین وزنش، دست راستش فلج شده بود یا مادر دیگری که ۳ پسر معلول داشت و خودش هم به تازگی ام اس گرفته بود و مشکلات زیادی با وجود این سه بچه برایش به وجود آمده بود یا پدر دیگری که دو پسر سنگین وزن دارای مشکل شدید

حرکتی داشت و به دلیل فقر اقتصادی با چادر مسافرتی فرزندانش را پوشک می کرد یا مادری که هنوز بعد از ۸ سال با واقعیت مشکل فرزندش کنار نیامده بود و از لحظه ورود تا زمان خروج اشک می ریخت یا پدر و مادرهایی که به دلیل مشکلات عدیده ای که معلولیت فرزندشان برایشان به وجود آورده بود بعد از سالها زندگی در آستانه طلاق بودن و صدها داستان تأسف انگیز دیگر که ای کاش فرصتی دست می داد تا به تمامی آنها اشاره شود شاید درک بهتری از درد و رنج این بخش از جامعه به دست می آمد...

بچه هایی که دارای هوش معمولی و قدرت تکلم بودند ریز، گاه قصه زندگی عجیبی داشتند و اینجا بود که با خود می گفتیم کاش به این بچه ها بیشتر توجه

می شد، آنگاه برنامه های اجتماعی تلویزیون بدون سوژه نمی ماند و اوقات فراغت مردم با نمایش داستانهای سطحی پر نمی شد. خیلی از این بچه ها قابلیت تبدیل شدن به قهرمان برنامه های تلویزیونی را داشتند. جای خیلی از آنها در برنامه هایی مثل ماه غسل و ... خالی است. مثلاً امیرمحمد پسر ۱۳ ساله باهوش ضایعه نخاعی که آرزوی قهرمان والیبال شدن داشت اما حتی یک باشگاه ورزشی ویژه معلولین در شهر محل سکونت آنها وجود نداشت که بتواند راه رسیدن به این آرزو که برای او دست نیافتنی نیست را بیاماید یا متین ۱۰ ساله که هوش بسیار بالایی داشت اما به دلیل وضعیت شدید حرکتی اش هیچ مدرسه ای در شهرستان محل سکونتش پذیرای او نبود و این پسر باهوش ایرانی به دلیل عدم امکانات مناسب مجبور بود بدون هدف روز را به شب و شب را به روز تبدیل کند، یا جواد ۸ ساله که جوری به اطراف نگاه می کرد گویا تازه متولد شده است، مادرش می گفت : به دلیل رفتار بد اطرافیان او را در یک اتاق در خانه نگهداری می کنم و گاهی می شود ماهها کسی را جز من یا پدرش و چهاردیواری خانه نمی بیند . یا محدثه ۹ ساله که به سوالاتی که راجع به وضعیت حرکتی اش می شد، به خوبی یک کارشناس پاسخ می داد و با سن کمش اطلاعات بسیار خوبی در مورد بیماری اش داشت؛ و صدها بچه دیگر از این دست که اگر شناخته شوند و امکان صحبت در یکی از رسانه ها برای آنها فراهم شود، حرفهای زیادی برای گفتن دارند. اینها بزرگ مردان و بزرگ زنان کوچکی هستند که مورد بی مهری قرار گرفته اند. آیا وقت آن نرسیده است که بیشتر مورد توجه قرار بگیرند و به مشکلاتشان رسیدگی شود ؟ ... همه این فرشتگان زمینی با همه تلخی و شیرینی قصه زندگی شان، در حضور نیم ساعته ای که در محل اجرا داشتند خاطره ای به یادماندنی در ذهن ما به یادگار گذاشتند و ما را در طی کردن راهی که در پیش داشتیم ثابت قدم نمودند.

– بازتاب اجرای طرح در رسانه ها ... :

وقتی یک رویداد برای خبرنگاران ارزش خبری داشته باشد، از هر فرصتی برای پوشش خبری آن استفاده می کنند. یک هفته پس از اجرای طرح، مراجعه خبرنگاران و روزنامه نگاران شروع شد. خبرنگاران خبرگزاریهای مهر، ایرنا، تسنیم، روزنامه شهرآرا، روزنامه خراسان، مجتمع معلولین غدیر، سایت معلولین اسپیشال، بخش خبری شبکه استانی و سایت صدا و سیما خراسان

رضوی در طی دو نشست خبری از محل اجرای طرح گزارش تهیه کرده و هر کدام روایت خاص خود را از آن داشتند. در روزهای پایانی اجرای طرح، حضرت آیت الله امامی کاشانی، امام جمعه تهران نیز از محل اجرای طرح بازدید نمودند. روزنامه شهر آرا به نقل از سخنان ایشان که در طی بازدید ابراز فرمودند، نوشت: "جامعه باید از نظر فرهنگی رشد کند و از زاویه دیگری به معلولان نگاه کند. کودکان معلول وسایلی برای رساندن خیر و برکت به کشور هستند و باید به آنها در همان عالم معصوم خودشان احترام گذاشت." امام جمعه موقت تهران افزود: "در رابطه با معلولان کار فرهنگی عمیقی صورت نگرفته و مردم ما به چشم ترحم به آنها نگاه می کنند. باید با فرهنگ سازی، نگاه ترحم آمیز مردم به معلولان، عوض و با علاقه و محبت با این فرشته های آسمانی برخورد شود. توجه به کودکان معلول تکلیف الهی است و دست اندرکاران باید برای حل مشکلات آنها و خانواده شان تلاش کنند." خبرگزاری مهر نیز با عنوان: "راهی به آسمان مسیر کودکان معلول را از خانه به جامعه کوتاه کرد"، در خبری در این رابطه نوشت: "استفاده از وسایل کمک توانبخشی می توان د طی کردن مسیر زندگی را برای کودک معلول و خانواده ایشان ساده و کوتاه تر کرده و آنها را از کنج عزلت در خانه، راهی جامعه کند، اتفاقی خوشایند که این روزها در مشهد با اجرای طرح راهی به آسمان مؤسسه توانبخشی ولیعصر جامعه عمل به خود پوشانده است."

مدیر کل بهزیستی استان خراسان رضوی در بازدید از طرح رضایت کامل از اجرای طرح راهی به آسمان در این استان داشت و گفت: "خدا را شکرگذاریم که مؤسسه توانبخشی ولیعصر در استان خراسان رضوی شعبه داشته و کار عظیم و خداپسندانه ای را در تحت اجرای طرح راهی به آسمان انجام داده که بیش از ۱۰۰۰ نفر کودک فلج مغزی و یا دارای مشکلات حرکتی این استان از خدمات آموزشی و آگاه سازی و وسایل کمک

توانبخشی این طرح بهره مند شدند. اینجانب کمال تشکر را از مجموعه فوق داشته و آرزوی سلامتی و موفقیت را برای این بزرگان از درگاه خداوند متعال مسألت می نمایم. دعای خیر مددجویان و معلولان و خانواده های آنها، بدرقه راهتان باد." نکته حائز اهمیت این است که با توجه به موفق ارزیابی شدن طرح راهی به آسمان در استانهایی که طرح تا به حال در آنها به مرحله اجرا در آمده است، مدیران بهزیستی برخی از استانها نیز خواستار اجرای طرح در شهرستان متبوع خود بودند. در همین رابطه مدیر کل بهزیستی استان خراسان جنوبی با مراجعه حضوری به محل اجرای طرح، خواستار اجرای طرح در استان مذکور بود.

– قصه زندگی ...

– محمد ۷ ساله و خیلی محبوب و خجالتی بود. بیماری او هیدروسفال بود، یعنی سر بزرگی داشت به طوری که برای جابجایی او حداقل به دو نفر احتیاج بود. مادر محمد درحالیکه اشک در چشمانش حلقه زده بود، می گفت: اگر می توانستیم به موقع زمینه عمل جراحی سنت او را فراهم کنیم، سر محمد انقدر بزرگ نمی شد، امان از مشکلات مالی ...

برادران محمد می گفتند که او بسیار شیرین زبان است و هوش خوبی دارد و شعرهای زیادی هم بلد است، اما از حضور بقیه خجالت می کشید و زیاد برای ما صحبت نکرد. وقتی محمد درون کالسکه نشست، برق شاد در چشمان مادر مهربانش می درخشید. او می گفت به دلیل بزرگی سر محمد، نمی توانم حتی برای یک خرید کوچک از خانه بیرون بروم چون جابجایی او بدون کمک دیگران غیرممکن است. اما الان که می بینم محمد انقدر راحت و خوشحال داخل کالسکه نشسته و من می توانم انقدر سریع و راحت او را جابجا کنم، واقعا خوشحالم. می دونم که از امروز به بعد روزهای شادی را در بیرون از خانه به همراه محمد سپری خواهیم کرد...

– ناهید ۶ ساله و اهل روستای مهرآباد شهرستان خواف بود. مشکل شدید حرکتی داشت، حتی قادر به نشستن نبود. ناهید وقتی که ۴ ساله بود برای عمل قلب باز به بیمارستان می رود و به دلیل عدم رسیدن اکسیژن کافی به مغزش حین عمل جراحی، دچار فلج مغزی شدید می شود. مادر ناهید فیلم دخترش را قبل از ورود به اتاق عمل در موبایلش ذخیره کرده بود و به همه نشان می داد. دیدن ناهید کوچولوی بازیگوش که آزاد و رها در بیمارستان می دوید در مقایسه با این دختر نیمه جانی که اکنون در آغوش مادرش قرار داشت، برای هر بیننده ای تأسف برانگیز بود. پدر ناهید بعد از این حادثه دچار ناراحتی اعصاب شده و مادرش نیز افسردگی گرفته بود، به طوریکه زندگی شان

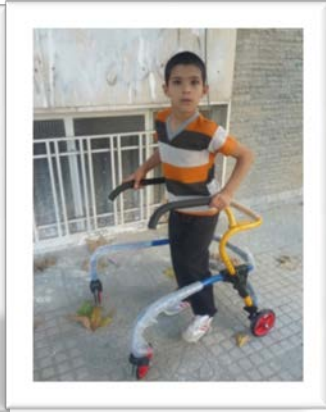
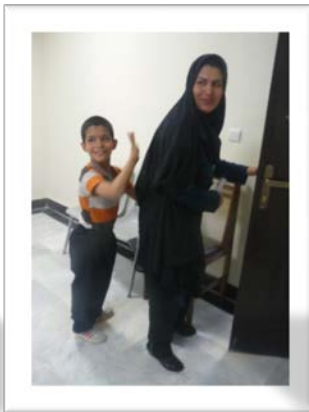
بعد از این حادثه دچار مشکلات عدیده ای شده بود. مادر ناهید از اجرای طرح راهی به آسمان ابراز رضایت می کرد و می گفت با اینکه هنوز هم برای من سخت است فرزندی که زمانی سالم بود و جلوی چشمانم شاد و خوشحال می دوید را اکنون در بین بچه های فلج مغزی ببینم، اما از بانیان اجرای این طرح بسیار سپاسگزارم. می توانم از این پس، غذای ناهید را درحالیکه روی این کالسکه نشسته است به او بدهم و این برای من بسیار خوشایند است. قبل از این، غذای ناهید را به حالت دراز کش به او می دادم و غذا بارها به ریه او وارد می شد و همین امر مشکلات زیادی را برای ناهید به وجود آورده بود...

- با سن کمش یاد گرفته بود که باید برای زندگی جنگید و همه نگاههای ترحم آمیز دیگران را به فراموشی سپرد و چشم به آینده دوخت. خانه با رفتارشان نشان می داد که خیلی بیشتر از سنش از زندگی درس گرفته است. وقتی با یک پایش قدم بر می داشت، به هیچ کس توجه نمی کرد و سرش پایین بود... سرت را بالا بگیر خانه، تویی که در عنفوان کودکی راه و رسم زندگی و تلاش برای اثبات توانایی هایت را می آموزی، سربلندتر از هر کس دیگری هستی...

یکی از پاهای خانه بدشکلی شدید دارد و باید تحت عمل جراحی قرار بگیرد تا بتواند از پای مصنوعی استفاده کند، اما به دلیل مشکلات مالی خانواده اش تا به حال نتوانسته است

تحت عمل جراحی قرار بگیرد. با هماهنگی های که توسط موسسه توانبخشی ولیعصر با یک مؤسسه خیریه صورت گرفته است، برخی از کودکانی که احتیاج به عمل اورژانسی ارتوپدی دارند به این مؤسسه ارجاع داده می شوند. اما برای اینکه تا زمان عمل، خانه از زیباییهای جهان خلقت و حضور در اجتماع محروم نباشد، کالسکه ای به او اهدا شد. راه رفتن روی یک پا درد زیادی را به این دختر زیبا و معصوم وارد می کند. امیدواریم با این کالسکه علاوه بر کاستن از دردهای خانه، زمینه آشنایی بیشتر او با دنیای بیرون از محیط بسته خانه نیز فراهم شود.

- علی ۹ ساله و اهل فریمان بود. عاشق نجوم بود. اطلاعات زیادی راجع به این علم داشت و خیلی دوست داشت به کلاسهای آماتوری نجوم برود اما مشکلات حرکتی اش مانع از پیگیری جدی تر این علم توسط او شده بود. علی دوست نداشت مادرش او را در بغل بگیرد. موقع حرکت مادرش جلو حرکت می کرد و او با گرفتن چادر وی، سعی در حفظ تعادل خود در حرکت داشت. وقتی که در

طرح راهی به آسمان واکر به او اهدا شد، از اینکه دیگر مجبور نبود هنگام راه رفتن به مادرش تکیه کند خیلی خوشحال بود ...

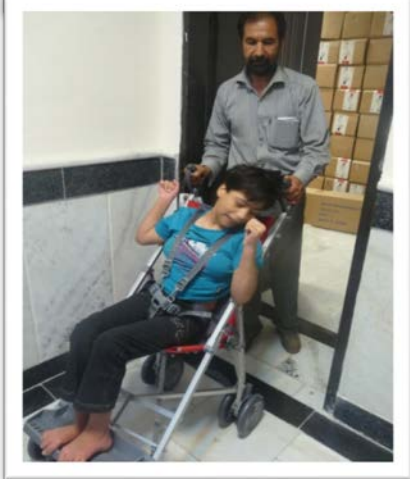
- فاطمه ۱۲ ساله و اهل روستای کندر شهرستان کاشمر بود. قح کوتاه فاطمه در بدو ورود تعجب هر بیننده ای را بر می انگیخت. فاطمه یک مشکل حرکتی ژنتیکی داشت به صورتی که پاهایش از زانو به بعد بسیار کوتاه بود و او برای اینکه بتواند حرکت کند روی زانوانش راه می رفت که درد بسیاری برای او به همراه داشت. مانند بلند فاطمه مانع از دیده شدن پاهای او می شد، اما راه رفتنش مانع از درک رنجی که از حرکت در این وضعیت و آن دمپاییهای پلاستیکی پاره روی سنگریزه های جاده های خاکی روستا و در مقابل نگاههای ترحم آمیز دیگران می کشید، نمی شد... مشکلات مالی شدید خانواده فاطمه تا به حال مانع

از عمل جراحی او و استفاده از پاهای مصنوعی برای او شده بود. فاطمه دختر باهوشی بود که آرزوی دکتر شدن در سر داشت. وی توسط مؤسسه توانبخشی ولیعصر برای عمل جراحی ارجاع داده شد. امیدواریم دفعه آینده او را در حالی که شاد و پرانرژی و با قدی که توسط پاهای مصنوعی بلند شده است، در حال آمادگی برای کنکور پزشکی ببینیم. به امید آن روز...

جهت خواندن قصه های بیشتری از شرکت کنندگان در طرح راهی به آسمان استان خراسان رضوی، [اینجا](#) را کلیک کنید.

– درد دل خانواده ها :

پای صحبت هر کدام که می نشستیم غصه های خود را فراموش می کردی . انگار با صحبت های آنها، دنیا روی دیگرش را به ما نشان می داد، البته روی نامهربانش را ...

مشکلات اقتصادی به خصوص مسئله پوشک بزرگترین معضل بیشتر این خانواده ها بود . بسیاری از آنها به دلیل مشکلات مالی از پیگیری روند توانبخشی فرزندشان سرباز زده بودند که این امر و عدم آگاهی آنها از نحوه صحیح حمل و جابجایی، تغذیه و خواب فرزند معلولشان باعث شده بود که آمار در رفتگی لگن، بد شکلی، کوتاهی عضلانی ، مشکلات تغذیه ای ، مشکلات تنفسی، زخم بستر و عفونتهای ریه در بین کودکان این استان بسیار زیاد باشد . وزن سنگین بسیاری از کودکان، مشکلات جسمی شدیدی را برای مادر و پدر آنها به وجود آورده بود به گونه ای که بیشتر آنها ترجیح می دادند فرزندشان را از محیط اجتماع دور سازند و بیشتر اوقات او را در خانه نگاه دارند که البته فقر فرهنگی و رفتار بعضاً نادرست اطرافیان و عدم مناسب سازی محیط اجتماعی نیز در این امر بی تأثیر نبوده است. استحمام این کودکان نیز یکی از بزرگترین مشکلات خانواده ها بود، این گفته یکی از مادران که : " اگر روزی مادرم نباشد که به من در استحمام دخترم کمک کند، من هرگز نمی توانم او را به حمام ببرم." به خوبی بیانگر مشکلات استحمام این کودکان و عدم استقلال خانواده ها در این امر است. مسائل روحی و عاطفی نیز یکی از مشکلات عمده این خانواده ها بود به طوریکه آمار افسردگی در بین مادران این کودکان بسیار زیاد

و این امر در بدو ورود در چهره بسیاری از آنها به وضوح قابل مشاهده بود . علاوه بر این هزینه های بالای دارو به خصوص داروهای تشنجی و هزینه های سنگین خدمات بیمارستانی، از دیگر مسائل مهم این خانواده ها است که مشکلات عدیده ای را برای آنها به وجود آورده بود به گونه ای که به دلیل عدم استفاده به موقع از داروهای تشنجی ، بارها شاهد تشنج بچه ها در محل اجرای طرح بودیم. البته کمبود وسایل و تجهیزات کمک توانبخشی مناسب نیز یکی از مشکلات بزرگ این خانواده هاست به نحوی که بسیاری از آنها حتی از تهیه یک ویلچر معمولی نیز برای فرزندشان

ناتوان بودند که به حمد خدا اجرای طرح راهی به آسمان توانست این مشکل را در بین قشری از خانواده های معلولین جسمی - حرکتی خراسان رضوی، برطرف نماید. امید است اجرای طرح راهی به آسمان، فتح بایی باشد برای ارائه خدمات بیشتر و توجه افزون تر به این خانواده های عزیز و کودکان معصوم و دوست داشتنی آنها ...

- باز هم خلا آموزشی ... :

- چجوری می شه این سی دی ها را تهیه کرد؟ - کاش این مسائل قبلاً به ما آموزش داده شده بود. - در این چند سالی که بچه من مبتلا به این بیماری است تا به حال هیچ آموزشی در زمینه نحوه صحیح خواب، تغذیه و حمل و جابجایی این کودکان به ما ارائه نشده است و ... اینها جملاتی بود که بارها از طرف خانواده هایی که به محل اجرای طرح می آمدند، شنیده می شد. توجه بیش از اندازه خانواده ها به فیلم آموزشی و اشتیاق آنها برای دریافت سی دی و کتابچه آموزشی و

دریافت راهنمایی و مشاوره در این موضوعات، نشان از خلا آموزش خانواده ها در این زمینه دارد. به گفته بسیاری از آنها اگر چنین آموزشهایی زودتر به آنها داده می شد، انگیزه پیروی از این آموزشها برای آنها همیشه وجود داشته است. یکی از مهمترین اهداف آموزشی طرح راهی به آسمان، ورود توانبخشی به محیط منزل و کاستن از مراجعه مکرر خانواده ها به مراکز کلینیکی است. مخصوصاً در محیطهای روستایی و شهرستانها که امکانات درمانی و کلینیکی کمتر از محیطهای شهری است، اگر اصول اساسی و مهم نحوه صحیح مراقبت از فرزند معلول به زبانی ساده و با استفاده از دسترس ترین امکانات مثل استفاده از کیسه ای شن برای جلوگیری از دفرمیتی پاها و دستها یا وضعیت درست سر یا گردن هنگام تغذیه جهت جلوگیری از ورود غذا به ریه و ... ، به خانواده ها آموزش داده شود، علاوه بر کم شدن تدریجی مشکلات جسمی کودک، در وقت و هزینه خانواده ها جهت درمان فرزندشان نیز صرفه جویی خواهد شد.

- ویلچر حمام، دنیای زهرا را آبی رنگ کرد ... :

با توجه به طولانی شدن زمان اجرای طرح در استان خراسان رضوی نسبت به شهرها و استانهای دیگر، نظرات خانواده ها نسبت به خدمات طرح راهی به آسمان در همان زمان از طریق تماس تلفنی یا مراجعه حضوری آنها به ما می رسید. مادر زهرا ۱۰ ساله که دو هفته ای بود از وسایل اهدایی مؤسسه استفاده می کرد، در تماس تلفنی می گفت : " وسایل و خدمات این طرح تأثیر زیادی بر وضعیت زندگی ما گذاشته است. آموزشهای ارائه شده در سی دی و کتابچه های اهدایی به خصوص فیلم

خواب، برای وضعیت خواب زهرا بسیار مؤثر بوده است. من پس از تماشای آن فیلم، بالشی را که در آن نمایش داده شده بود به سرعت درست کردم و برای تصحیح وضعیت حرکتی زهرا از آن استفاده نمودم. با استفاده از این وسیله ساده و به کارگیری چند توصیه مناسب، زخم بستر زهرا را در حال بهبودی می بینم و این واقعا برای من غیرقابل تصور است. تا به حال به مراکز درمانی زیادی مراجعه کرده بودم اما هیچ یک به این راحتی ما را راهنمایی نکرده بودند که می توان با ساده ترین امکانات از بسیاری از بدشکلیها و عوارض جلوگیری کرد. پسر کوچکی دارم که به خاطر بیماری زهرا او نیز از بسیاری از تفریحات محروم است. مثلا به علت وزن سنگین زهرا و مشکلاتی که در جابجایی او است خیلی تمایلی برای مسافرت یا گردش به همراه بچه ها نداریم. اما دیروز پس از مدتها، خانوادگی به پارک کوه سنگی رفتیم. برادر زهرا اصرار می کرد که او کالسکه را هل بدهد و خیلی خوشحال بود که از این به بعد خواهرش هم می تواند با او به پارک بیاید. ویلچر حمام آبی رنگ نیز، رنگ دنیای زهرا را آبی کرده است. قبل از آن استحمام زهرا با جیغ و فریاد همراه بود اما با استفاده از این کالسکه، حمام به لحظاتی خوش برای ما تبدیل شده است. ما شادی تمامی این لحظات خوش را به بانیان اجرای طرح راهی به آسمان تقدیم می کنیم ... "

– موعد بازگشت فرا رسید ... :

طرح راهی به آسمان در استان خراسان رضوی با همه سختی ها و تلخی ها و شیرینی ها به پایان رسید. متأسفانه آمار معلولیت در این استان بسیار بالاست و بیماریهای بسیار نادر و تعدد فرزند معلول در یک خانواده و همچنین وجود چندین بیماری مختلف در یک فرد، به کرات در بین مراجعین دیده می شد. این کودکان و خانواده های آنها نیازهای گوناگون اجتماعی، اقتصادی، روانی و پزشکی دارند که تا به حال آنگونه که باید به آنها توجه نشده و همین مسئله مشکلات این خانواده ها را نسبت به خانواده هایی که دارای فرزند سالم هستند، صد چندان نموده است . مشکلات بسیاری از این خانواده ها قابل بیان در قالب کلمات نیست. باید جای آنها بود و در آن شرایط با آنها زندگی کرد شاید بتوان درد و رنجی

که برای گذران زندگی متحمل می شوند را درک نمود. شاید برای بسیاری از ما تصور زندگی با فرزند معلولی که خود دارای نیازهای ویژه ای است در حالیکه حتی از ضروری ترین مایحتاج زندگی مثل حمام، آب آشامیدنی، تلفن، فضای آموزشی و ... محروم باشیم، غیر ممکن باشد، اما مردمانی در این سرزمین هستند که با معصومیت و نجابتی مثال زدنی در این شرایط در حال گذران زندگی هستند. آیا وقت آن نرسیده بیشتر از احوال هموطنان خود با خبر باشیم؟... اجرای طرح در استان خراسان رضوی رکورددار اهدای وسایل کمک توانبخشی و کمک آموزشی شد . تا قبل از این بیشترین آمار افراد تحت پوشش طرح مربوط به شهر تهران با ۷۰۰ نفر بود که استان خراسان رضوی با آمار ۱۰۴۴ نفره افراد تحت پوشش، تا به حال بیشترین آمار را به خود اختصاص داده است.

خاطرات زیادی از کودکان دریافت کننده وسیله برای ما به یادگار ماند. لبخند شیرین این فرشتگان زمینی و حس رضایتی که در چشمان خانواده های آنها هویدا بود، سختی روزهای پرفشار کاری را برای ما به دست فراموشی می سپرد و ما را در خدمت رسانی هرچه بهتر به این عزیزان و خانواده های آنها ثابت قدم می داشت. در بین بچه ها فراوان بودند آنهایی که در گوش مادر یا پدرشان می گفتند اگه بهمون کالسکه بدن دیگه می تونی منو ببری حرم؟ و کم نبودند خانواده هایی که می گفتند، با این کالسکه می تونیم پسر یا دخترمون را برای اولین بار ببریم پابوس آقا. کاش می تونستیم با همه این بچه های دوست داشتنی به حرم آقا امام رضا بریم و دلمون را به دل پاک و مهربون این فرشته های زمینی گره بزنیم و آرزوی توفیق بیشتری را در خدمت به این فرشته های کوچک از امام خویبها داشته باشیم.

پس از اجرای موفقیت آمیز طرح به پابوس امام رضا (ع) رفتیم. دعای روز اول ما مستجاب شده بود و به حمد خدای تعالی توانستیم در مدت زمان تقریباً یک ماهه اجرای طرح، تحت عنایات ویژه حضرت رضا، خدمتی هر چند کوچک به فرشتگان زمینی خداوند ارائه دهیم. این شعر زمزمه مشترک ما مجریان طرح راهی به آسمان در زیارت روز پایان اجرای طرح بود:

تو سرآمد همه آرزوهای منی.

از سمت مشرق می وزی و همه بادها و بیدها در یاد تو گیسو شانه می کنند؛
ای بادبان نجات!

رضا گویان به درگاہت آمده ام و تشنه ام، تشرع!

مرا جرعه ای از سقاخانه ات بنوشان و در رودخانه ای که از پشت پنجره فولاد تو تا آن سوی آسمان جاری است، زلال کن.

ای آبروی آسمان و زمین!

دل های شب زده ما را به نور ایمان شکوفا کن و با حرف و حدیث خلوت و خدا آشنا!

ای تمنای روشن آسمان!

کمتر از آهوی بی پناه نیستم، مرا هم ضمانت کن!

زخم های بی شماره ام به دست های نوازش تو محتاج است.

بی پناه خویش را دریاب!...